

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Za naš denar — versko šolo!

(Odmev iz krogov krščanskih davkoplačevalcev.)

Brez nas in preko nas mislijo — od nas plačani učitelji in profesorji — izpremeniti v naših šolah dosednji pouk na verski podlagi v pouk na brezverski podlagi. Boj so napovedali ti od nas plačani brezverski gospodje svojim vernim tovarišem, zato, ker slednji ne trobijo v njih brezverski rog.

Kaj pa naj rečemo nato mi krščanski davkoplačevalci, ki smo takorekoč gospodarji, delodajalci in deloplačalci obojnih verskih in brezverskih struj učiteljev in profesorjev?

Naš odgovor je kratek, toda odločen! Glasi se tako-le:

1.) Mi kot katoliški stariši hočemo, da se bodo naši otroci poučevali na višjih in nižjih šolah v katoliškem duhu!

2.) Ker tako hočemo, zahtevamo tudi, naj naše otroke poučuje učiteljstvo katoliškega in ne nasprotnega duha!

3.) Onemu učiteljstvu pa, ki se upira tej naši volji in zahteva svobodno t. j. brezversko šolo, kličemo na ves glas, naj se poberejo iz naših šol! Ako jim poučevanje na verskem temelju ne ugaja, naj gredo na Francosko, tam je mesto za nje!

Mi davkoplačevalci ne bomo nikakor dopustili, da se bodo z našim trdo prisilnim denarjem plačevali učitelji in profesorji, ki bodo naše otroke odgojevali v nam nasprotnem brezverskem duhu! Zatorej še enkrat: Ako vam delo pri nas ne ugaja, poiščite si ga drugod!

Kaj bi n. pr. rekli delodajalci, ako bi jim delavci ne hoteli delati tako, kakor oni zahtevajo? Spodili bi jih!

Posebno ojstro pa bi delodajalci nastopili proti onim delavcem, ki bi njim zveste in poštene delavce hujskali k uporu, in ako bi se jim ne podvrgli, bi jih pa zmerjali in žugali celo z bojkotom. Proti takšnim delavcem-hujskalcem delodajalci nimajo pardona.

Zato pa nastopimo tudi mi katoliški stariši-davkoplačevalci proti vsem učiteljem in profesorjem, ki svoje tovariše hujskajo brez pardona! Klin s klinom! Videti hočemo, kdo se bo uklonil ali gospodje učitelji in profesorji!

Onim zvestim učiteljem in profes-

sorjem pa, ki stoje zvesto in se trdno drže katoliških idej, častitamo! Stojte naj nevstrašeno, ker katoliški davkoplačevalci so za njimi in teh ni malo!!!

To naj bo v odgovor „Učiteljskemu tovarišu“, ki se huduje, da niso vsi učitelji v napredni stranki, ki ima v programu „svobodno šolo. Odgovor naj bo tudi Gaberščeku, ki v svoji „Soči“ piše tako, kakor da bo učiteljev konec, ako pred njega ne padejo in ga ne molijo. Najbolj pa naj služi to v odgovor onemu g. kmetu v fraku in njegovim pajdašem, ki mislijo svoje tovariše bojkotirati zato, ker ne plešejo po njih taktu.

Čas je, da se tudi učitelji odločijo na eno in drugo stran. Izginejo naj oni omahljivci, ki s svojim obnašanjem zažigajo takorekoč kodilo Bogu in hudiču; češ, tako bosta oba zadovoljna. Tudi njim velja rek: „Dvema gospodoma ni mogoče služiti“!

Oglašali se bomo še, ker moč imamo mi!

Davkoplačevalci.

Gorica - Gorizia - Görz.

Lahi in tudi naša vlada se na vse kripnje branijo slovenskih imen in najrajši bi polasčili in ponemčili vse od kraja ter se s tem odkrižali neljubih jim prič, ki dokazujejo, da so bili prvotni prebivalci istega plemena z današnjimi, namreč Slovenci. Postaja Bohinjske železnice še sedaj nima napisa, zakaj? Lahi in z njimi vlada bi hoteli, da se na poslopju bliščite imeni: Gorizia-Görz, ter (s tem) oznanujete svetu njihovo trdovratnost ali pa če hočemo neumnost in hudobijo. Pravo, pristno ime nima pravice, pač pa spačeni imeni, škandal!

Lahom in vladi priporočamo knjigo: Topographie der Stadt Görz, katero je izdal l. 1845 neki Johann Tilli, (ki ni bil Slovenec).

Knjiga se začneja:

Görz, unter den Römern Pons Sontii, in der Landessprache Guriza, der Hauptort des Kreises gleichen Namens, leitet seine Benennung von den slavischen Ausdrücke goriza, dem Verkleinerungsworte von gora, Berg her, worauf das Castell mit dem ältesten Stadtheile erbaut ist. In ta gorica še stoji, ki nam jasno in glasno spričuje, od kod ima naše mesto svoje ime in kdo so bili prvotni njegovi prebivalci in usta-

biti od vlade dovoljenje, da sme tudi s sekvestrom žugati.

Tu se raznese vest, da je dne 26. jan. 1628. v Benetkah umrl patriarh oglejski Anton Grimani, a da je ob enem z njegovega naslednika že od papeža potrjen dosednji koadjutor in škof iz Peltre Avgustin Gradenigo. Prava strela iz jasnega za cesarske diplomate! 12. feb. že izda vlada na vse cerkvene urade oglej. diocese ostro ovadbo, s katero strogo prepoveduje pripoznati Gradeniga za patriarha. Pesler v Rimu ne čaka navodil iz Dunaja, ampak takoj odločno protestira proti temu imenovanju. Nenapovedan pride k papežu, ko se nahaja v avdienci redni cesarski poslanik Savelli. Kmalu na to dobi še tudi oficijelno povelje, naj vložijo najostrejši protest. To nalogo izvrši Pesler v najostrejši obliki. Vso krivdo za posledice zvrča v tem protestu z dne 5. marca 1628. na papeža samega, ki tega, kar dovoli vsakemu laškemu vojvodi, ne do-

novitlji. A naša vlada nima toliko poguma, da bi se potegnila za pravično stvar in nesramni laški pritepenci nas pode ven iz mesta kakor ptujce. Svaka sila do vremena! Prekrstili ste naš Travniki, prekrstili Pristavo, Kostanjevico, ulico Grabec, Studenec itd., ali bodite uverjeni, da pride čas, ko zopet izginejo vaše spake. Tudi Heinrich Noe piše v svoji knjigi: Görz u. Umgebung: Für die Anlage von Görz war das Berglein (gorica) bestimmend gewesen itd.

Slovenci so toliko tolerantni, da se ne upirajo proti laški in nemški spaki Gorizia-Görz, koliko manj bi se smeli braniti Lahi in vlada pristnega slovenskega imena Gorica!

„Edinoski“!

Volilna reforma za naš deželni zbor ni izlepa komu tako dobro došla, nego naši prijateljci „Edinoski“. Vesela je še vedno iz srca, da zakriva ž njo vidne znake svojega gorečega pobratimstva z našimi liberalci. Mi smo trdno uverjeni, da ona o volilni reformi prav tako misli kot naši liberalci, ki so jo v „Soči“ kazali kot rudečo cunj, da so ž njo hujskali ljudstvo zoper našo stranko, v zasebnih pogovorih pa jo zvali politično jagnje, ki ne zmoti politične vođe.

Volilno reformo je prinesel v deželni zbor laški poslanec Bombig. Razume se, da je ž njo v prvi vrsti namerjal koristiti svoji stranki; peska je nameraval nasuti v oči laškemu ljudstvu, da bi je uveril v mnenju, kako gorko leži laškim liberalcem na srcu želja po razširjenju volilne pravice tudi za deželne volitve. Pa Lahi so namerjali z volilno reformo še nekaj drugega: vreči med slovenski stranki jabolko razdora; t. j. oni so hoteli rašo stranko kot močnejšo slovensko stranko spraviti med Seilo in Karibdo. In to se jim je izvršno posrečilo. Volilna reforma bi naredila važen korak naprej k idealu naše stranke: k občni volilni pravici ter bi uveljavila direktno volitev. Za našo stranko kot ljudsko stranko sta to izmed bistvenih življenjskih pogojev. Naši stranki kot slovenski stranki pa nikakor ne more biti irrelevantno, ali voli Gorica zase ali priključena k Furlaniji. To zadnje zlo nam pa prinaša volilna reforma. Pridobitvi večjih pravic za naše ljudstvo, stoji nasproti izguba upanja, da bi mogli Slovenci enkrat zmagati pri de-

voli cesarju, ki ima toliko zaslug za vero in cerkev in ki ravno sedaj bje najhujše boje za sv. vero. Slovesno izjavlja, da Gradenigo v avstrijskem delu oglejskega patriarhata ne bo nikdar izvrševal cerkvene jurisdikcije.

Toda kar se je zgodilo, je bilo storjeno. Zavest, da je bil ves trud zastoj, da papež nikakor ne umeva važnosti tega vprašanja, je morala energičnega Albrehta Peslerja silno potreti. Nenadno pride na Dunaj vest, da je zadnjega oktobra leta 1628. po štiridnevni boleznici za mrzlico preminul prošt Pesler, izredni cesarski poslanik v Rimu. V oddaljeno Novo Mesto se o smrti ni zvedelo nič natančnega. V prošnji se tam nahaja slika prošta Peslerja in na sliki je napisano kot leto smrti 1626. Za Novomeščane je bil njih prošt pač res mrtev že takrat, ko je zapustil njih mesto in se podal v Rim.

Lep mož je bil Pesler. Lepa, samo malo osivela polna brada mu je krasila

želnozborski volitvi v Gorici ter tako priti do večine v deželni hiši. Naši poslanci so bili torej tu postavljeni pred alternativno: ali kratiti še nadalje našemu delavskemu ljudstvu državljanske pravice, ali odreči se upanju pridobitve Gorice za prih. želnozborske volitve. Ako bi se bili naši poslanci odločili za prvo t. j. glasovali proti reformi, bili bi naši naprednjaki zagnali krik: glejte jih, te klerikalce, te farovške samooblastnike! Ljudstvu ne privoščijo volilne pravice! Glejte jih, te vladne podrepnike! V državnem zboru so bili z vlado za ljudske pravice, v deželnem zboru so zopet z vlado zoper ljudske pravice! In „Edinost“ bi jim bila seveda sekundirala na vse grlo. Ako niso torej naši poslanci hoteli igrati žalostne hinavske vloge naših naprednjakov — ki so bili zoper občno državno volilno pravico, a so po nje uveljavljenju obrnili plašč, kažoč se za goreče pristaše ravno te občne volilne pravice — so morali glasovati za volilno reformo. Naši poslanci so ostali zvesti principu naše stranke, ki je: Dajte ljudstvu enake pravice!

Faktum je: Če hočemo priti Slovenci v deželni hiši do ravnopravnosti, moramo izviti Lahom iz rok večino v dež. zboru. Da bi prišli do tega potem pravične volilne reforme, je izključeno, ker je treba za to dvetretjinske večie. Ne preostane torej drugega, kakor izviti jim iz rok kak deželnozborski mandat. Vprašamo, ali je pa to mogoče ravno v Gorici. Dokler se ne vpele splošna volilna pravica, čakamo! Lahko še dolgo. In ravno v tem zmislu so naši poslanci glasovali! Treba je torej najprej občne volilne pravice kakor za državni zbor. In recimo, da do te pridemo, ali smo potem gospodarji mesta Gorice? E, ljuba „Edinost“, to visi še jako visoko! Če so lahi razcepilni v dve stranki, utegnemo sčasoma priti v ožjo volitev. A s tem nismo še nič dosegli. Ko Lahi uvidijo, da jim preti nevarnost, takrat se združijo kot en mož in pritegnejo nase še Nemce. Koliko muremo Slovenci računati na laške socialiste in — če razmere ostanejo, kakor so zdaj — celo na slovenske socialiste, so menda „Edinost“ dovolj podučile minole državnozborske volitve v Trstu, v Istri v Gorici in občinske volitve v Pulji. Dokler ne bode večina prebivalstva v Gorici slovenska, izbimo si iz glave misel na zmago v Gorici. Tega časa pa Slovenci ne

obličje, ki je v svojih potezah izražalo odločno in krepko voljo. Visoko čelo nam kaže misleca, kojega jasni razum se kaže tudi v njegovih spisih in vsem njegovem delovanju. Tragična usoda, ki ga je zadela v tujini, nam ga dela še bolj simpatičnega, saj je bilo vse njegovo delo, ves trud posvečen slavi in časti domovine in njenemu blagru.

Udarec, ki je z imenovanjem novega patriarha zadel avstrijske diplomate, pač ni ostal brez posledic, brez ponovnih poskusov dobiti zanj zadoščenja. A vse je ostalo brezuspešno. Kratek pogled na drugo polje nam razloži to. Sreča Ferdinanda II., ki ga spremlja od Bele gore, se začneja polagoma umikati nezgodam. Vedno bližje prihaja druga doba tridesetletne vojske s svojimi grozovitostmi. Vsa pozornost je obrnjena proti severu in pred dogodki v Nemčiji stopajo vsa druga vprašanja v ozadje.

C.

LISTEK.

Gorica — sedež patrijarhov.

(Konec.)

Vsled teh nesoglasij se je moral Peter iz Rima vrniti nazaj na Dunaj, kjer pa je kmalu dobil nova navodila in se nato zopet podal v Rim. Vendar se je posrečilo njegovim nasprotnikom, da so poleg Peslerja poslali v Rim še drugega poslanika svetnika Terzi-ja, češ da bode ta kot previden mož in diplomat po poklicu več dosegel. Toda mož, ki je imel poleg tega še drugo bolj prijetno nalogo, je pač prišel pri papežu Urbanu VIII. v avdienco, a pri teh cesarskih zahtev niti izročil ni. To neodločno početje je Peslerja sila jezilo, ker je bil trdno prepričan, da brez posebnih sredstev ne bode mogoče premagati benečanskega vpliva pri kuriji. Po dolgem zahtevanju se mu je naposled vendar posrečilo do-

Pa, ali smo Slovenci še le zdaj ob „disastrozni“ volilni reformi prišli do prepričanja, da nam je treba od Lahov izvojevati par mandatov, ako hočemo priti v deželni zbor do večine? Menda ne! Menda je preteklo po Soči že mnogo vode, kar se med Slovenci na Goriškem o tem govori in piše, predlaga in tudi nekaj dela. Pa glejte čudeži božji! Doslej se ni o tem nikomur niti sanjalo (kaj še le pisalo!), da bi se moral ta pomnožek slov. mandatov izgojevati ravno v goriškem mestu. Kje so bili doslej naši liberalci, kje „Soča“, kje „Edinost“, da so prišli na to še le zdaj? Ako bi bil kdo prišel na to misel pred volilno reformo, bi se mu bili gotovo posmehovali, češ, da je sanjač, in enoglasno v zboru bi mu bili pokazali na kupčijsko zbornico, rekoč: Tu je možnost za pridobitev mandatov! In na to so liberalna gospoda popolnoma pozabili!? In vsevedna „Edinost“ je delala tudi neveden obraz! Komedijaši! Tem ljudem je bilo le za špek-takel, ki so ga izkoriščali za orožje proti naši stranki v minoli volilni kampaniji. Ako bi „Edinost“ ne bila prišla našim liberalcem na pomoč, bi gotovo ne bila začutila velikega ogorčenja proti „disastrozni politiki“, proti „višku v nesrečni deželnozborski volilni reformi“ itd. Sploh je ogorčenje pri „Edinosti“ čisto subjektivne naravi; ona je ogorčena, kadar ji kaže. Pri zadnjih volitvah v kupčijsko zbornico so se slov. trgovski krogi mnogo trudili za izvolitev slov. kandidatov. Uspeh njihovega truda je pa otročje smešno „zapacal“, glavar naših liberalcev, no „Edinost“ ni bila nič ogorčena. Pred leti je bil sklenjen v deželni zboru nov občinski red, ki je globoko segnil v avtonomijo naših občin, „proti kateremu se je dvignil vihar nevolje po vsej deželi“. Z Lahi so glasovali naši liberalci in dočeli zmago po želji Lahov. Naše občine so zaporedoma sklepale proteste kakor zdaj proti volilni reformi, ali „Edinosti“ ni ta „vihar nevolje po vsej deželi“ nič ženiral; glasovanje naših liberalcev z Lahi zoper slovenske koristi ni „Edinosti“ prav nič ogorčilo.

Ogorčenost „Edinosti“ ne izvira torej iz volilne reforme, ampak iz načelnega nasprotstva do naše stranke, ker ni liberalna in ker jo podpira duhovščina.

Državni zbor.

V državnem zboru je pretila še obstrukcija. Obstruirati so hoteli Čehi radi poslovnega jezika. A v skupni seji so s 34 proti 31 glasovom sklenili opustiti za sedaj obstrukcijo. V četrtek so izročili min. predsedniku sledeče zahteve: 1. Češke interpelacije in pismeni predlogi se morajo objavljati v zapisniku v češkem jeziku. 2. Češke govore mora objavljati „Korespondenca državnega zbora“ ali doslovno ali vsaj po vsebini. 3. V ta namen naj se izbere češčine zmožen uradnik, ki bo skrbel za primerne prevode čeških govorov. [Isto bi potem moralo seveda veljati za druge nemške narodnosti. V četrtek so načelniki klubov sklenili dnevni red za bodoče delovanje. drž. zbora. Nato se je vršila razprava o proračunu. Govoril je tudi socialist Beer, ki pa je silno razsrdil vse kmečke poslance. Dejal je namreč, da se plače kmečkim delavcem niso nič zvišale, ko je vendar znano, da kmet ravno vsled visokih plač, ki jih mora plačevati, ne more več shajati, če sploh dobi še kakoga delavca. Tako sodijo o kmetu socialni demokrati.

Dr. Krek je vložil interpelacijo na vlado, naj poskrbi, da se bo varovalo čebelarstvo in med.

V petek je bilo prvo branje projekta končano. Drugo branje se začne v četrtek. Vlada je predložila eksistenčni minimum, t. j. določitev dohodka, ki ga ni mogoče zarubiti. Doslej je bit ta dohodek 1600 K, odslej bo 1900 K. V petkovi seji je bil vložen prvi dvojezični predlog. Vložil ga je Stránský za drugo češko univerzo na Moravi. V petek je vlada tudi predložila zakon o uredbi službenega razmerja trgovskih pomočnikov. —

Poslanci „Slovenskega kluba“ so vložili predlog glede odpisa državnih posojil vinogradnikom. Predlog se razteza na vse vinorodne kraje. Isto tako so naši poslanci vložili predlog za splošno ljudsko zavarovanje, po katerem bi bili zavarovani delavci, mali in srednji kmetje obrtniki, hlapi in dekle. Leta vojaške službe se naj vštejejo, ne da bi bilo treba plačevati.

Danes je zopet seja.

Politični pregled.

Naš zunanji minister pri Tittoniju.

Naš zunanji minister grof Achrastal je v soboto prišel v Desio, kjer prebiva laški zunanji minister Tittoni.

Trozveza.

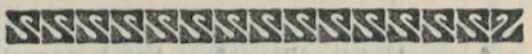
Poročajo iz zanesljivega vira, da je trozveza podaljšana do l. 1914. Sklenjena je bila l. 1902 za 6 let. Meseca junija l. 1908 bi imela prenehati. V pogodbi pa je rečeno, da ostane trozveza v veljavi še za 6 let, ako se ne odpove junija l. 1907. Ker se v tem roku ni odpovedala, ostane v veljavi še do l. 1914.

Agrarna zveza.

V agrarni zvezi, ki šteje zdaj 263 članov, je 70 krščanskih socialcev, 30 čeških agrarcev, 29 nemških agrarcev, 28 Rusinov, 23 Poljakov, 17 iz poljske ljudske stranke, 17 Slovencev (ves „Slovenski klub“ in poslanec Grafenauer), 17 čeških katoliških narodnjakov, 9 iz „Jugoslovanskega kluba“, 10 Italijanov, 9 nemških radikalcev, 2 Vsenemca, 1 nemški nacionalec in grof Sternberg.

Proklamacija hrvaško-srbske koalicije.

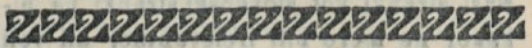
Hrvaška koalicija je izdala proglas na ljudstvo. V proklamaciji koalicija na glaša, da se bo hrvaško-srbski narod z vsemi zakonitimi sredstvi boril proti uvedbi mažarščine in proti gospodstvu Mažarov na Hrvaškem. Koalicija bo z ustavnimi sredstvi preprečila vsako protizakonito dejanje skupne vlade in novega bana.

„ILIJADA“

povest slovenski mladini, prosto po Homerju
pripoveduje Andrej Kragelj.

Dobi se v „Narodni Tiskarni“ po znižani ceni.

Darovi.

Za Gregorčičev spomenik.

Solkanski mladeniči nabrali po pogrebu prerano umrlega Antona Bašin 13 K; upravnništvo „Slovenca“ 5 K; dr. Franc Kos, profesor v Gorici 10 K.

Novice.

Nove maše. — Letošnji gg. novomašniki, imajo nove maše: Josip Volk na Trnovem 21. julija; Josip Godnič v Grgarju 21. julija; Luka Gerbec v Gorici 16. julija; p. Hugo Bren, reda sv. Frančiška 21. julija na Sveti gori nad Litijo na Kranjskem; Andrej Klobučar v Tolmini 21. julija; p. Fortunat Goliz reda sv. Frančiška v Ljubljani 21. julija; Alojzij Kraševac na Trnovem 21. julija; Ignacij Marinčič v Št. Vidu na Dolenjskem 21. julija; Luka Halat 15. julija v Trstu.

„Soča“ se veselil obsodbe rihemberškega župana Pavlice. „Soča“ nima preveč povoda veseliti se, kajti povemo ji, da bi morali biti obsojeni radi istega prestopka še ožji Štrekljevi sorodniki, obsojeni bi morali biti učitelji, župani in podžupani (zlasti komenski; eden izmed teh je prinesel vesti o

Štrekljevem življenju osebno iz Dalmacije še pred dvema letoma), obsojen bi moral biti marsikak c. kr. mož na Vipavskem in v Komnu, izvzet bi ne bil — ako treba — niti Napolitjan Dominco, sodni adjunkt v Komnu, ki je pripovedoval v neki krčmi, kako in kje je dobil sodnik, njegov predstojnik ženo; obsojeni bi morali biti mnogoteri Štrekljevi pristaši in nasprotniki pri nas na Vipavskem in na Krasu. Ali ni tako? Morda misli „Soča“, da so samo ti prekljicani klerikalci obrekovali Štreklja! Svobodno. Tožba pa je pojasnila, da utegne biti še bolj narobe, kakor smo mislili. Je že tako: Bolj kot se bezgá, več se iztakne!

Nad „katoliškimi žurnalisti“ se jezi Gabršček v sobotni „Soči“. Povod jezi je namreč ta, da smo povedali, kaj je namestnik povedal deputaciji društva „Sloga“ v Trstu. Vzrok pa je ta, ker Gabrščeka n bilo zraven. Značilno za ljudi okrog „Soče“ je, da vsako, še tako koristno podjetje ovirajo in napadajo, ako njih ni zraven. Tako se je zgodilo tudi tukaj. Ker Gabrščeka nihče ni vprašal za dovoljenje, če sme deputacija v Trst, zato lop po nas! — Pa se je zmotil! Ni zadel! Namestnik je namreč izrecno izjavil, da je on svoje stališče v zadevi kopskega učiteljskega čisto odkrito in brez ovinkov razjasnil tudi laškim poslancom dr. Maraniju, Rizziju in Bartoliju, ko so bili pri njem ter jim tudi povedal, da to (premostitev slovenskega učiteljskega v Gorico) zahteva pravičnost. Lahki so imeli torej dovolj prilike poučiti se o položaju, ne da bi jim bilo treba čakati na naše poročilo. Nam pa se je zdela stvar, ki po izjavi namestnikovi sami ni nobena tajnost več, prevažna, da bi jo zamolčali. Naše ljudstvo je pri tem vprašanju preveč zainteresirano, da bi mu ne povedali, kako stoji, ki to za stvar brez škode lahko storimo.

Gabršček je seveda vedno drugače ravnal. Kadarkoli se je šlo za kako narodno podjetje, vedno je naš načrt že najmanj par mesecev prezgodaj zbornal v svet in opozoril Lahe, da se je naposled vsa stvar ponesrečila. On torej nima prav nobene pravice, učiti „katoliške žurnaliste“, kaj naj priobčujejo in kaj ne.

Slovenska županstva pa pozivljamo, naj se oglašajo ter odpošiljajo v Trst vloge z zahtevo po premestitvi. To pa zato, da se stvar požuri! Županstva, kvišku!

Proti premestitvi moškega učiteljskega iz Kopra v Gorico so se oglašale tudi furlanske občine, ker je bil na dotičnem pozivu tudi podpis dr. Faidutti. V petek pa poroča „L'Eco“, da prošt Faidutti ni podpisal one okrožnice. K proštu je prišel dr. Marani ter ga vprašal, če bi podpisal okrožnico. Faidutti je odgovoril, da podpiše. Potem je dobil Faidutti neko polo, kjer je bil prepis one okrožnice, spodaj pa njegovo ime že napisano, a s svinčnikom prečrtano. Faidutti je vrnil polo brez podpisa, rekoč, da prepisov ne podpiše in da bo že z Maranijem govoril. Ko je okrožnica izšla, je bil Faiduttijev podpis na njej. Tako „L'Eco“. Zelo bi nas zanimalo, če bi prošt povedal, kako je pa njegov podpis prišel na Maranijevo interpelacijo v tej zadevi.

Novo izobraževalno društvo. — V nedeljo popoldne se je vršil ustanovni shod „Slov. kat. izobraževalnega društva“ v Solkanu, v prostorih g. prof. Ivana Makuc ob obilni udeležbi. G. kaplan kot sklicatelj se v kratkih besedah zahvali udeležencem za obilno udeležbo, in omenja važnosti današnjega shoda ter predlaga predsednikom današnjemu zborovanju g. prof. Ivana Makuca, ki se soglasno izvoli. Gospod predsednik se najsrčneje zahvali za izkazano mu zaupanje, omeni potrebo izobr. društva s posebnim ozirom še na otroški vrt, ki se komaj vzdržuje, med tem ko bi v Solkanu lahko najbolje uspevali trije otroški vrti, in imenuje zapisnikarjem g. Frana Bitežnik, ter da besedo g. uredniku Kremžarju iz Gorice. Govornik poljudno obrazloži pojem in potrebo izobrazbe. Ustanavljajo se povsodi po Slovenskem izobraževalna društva, ki skrbе za pravo izobrazbo in obenem tudi za zabavo. Društva delujejo na verski podlagi. Nadalje omenja potrebo ustanovitve izobraževalnega društva, s posebnim ozirom na mladino, ki je

ravno v Solkanu, jako popačena in zapeljana, kakor malo kje drugod, Vzrok temu je čitanje slabih časopisov in knjig. Ta popačenost izvira posebno tudi iz tega, da mladina, ki dovrši domačo ljudsko šolo, nima prilike, da bi se nadalje izobraževala, in misleke, da ji zadostuje, ako zna še zapisati svoj priimek in ime, kar pa sedanjim časovnim razmeram ne zadostuje. Odpomoč temu je le ustanovitev „Slov. kat. izobraževalnega društva. Nato g. kaplan prečita pravila ustanavljalčevega se društva, pojasnivši nekatere točke pravil, povdarjajoč potrebo ustanovitve izobr. društva, v katerem naj bi se mladina katoliško narodno in strokovno izobraževala. S tem se bo odpravilo polagoma v Solkanu tako udomačeno pijančevanje, igranje in ponočevanje. Omenja tudi, da se dobe ljudje v Solkanu, ki pravijo, da ni potreba še novega izobraževalnega društva, če se pa že ustanovi, naj se isto ne imenuje katoliško. Zakaj bi se pa ne smelo imenovati katoliško, ko bode društva namen izobraževati svoje člane, posebno pa mladino na katoliški podlagi. Nato stavi g. predsednik na glasovanje pravila in ustanovitev društva. Oboje je bilo soglasno sprejeto, za kar se predsednik najsrčneje zahvali udeležencem za obilno udeležbo in zaključi zborovanje. Vrli Solkanci le po tej poti neustrašeno naprej, ni se treha vstrašiti drugostranskih zabavljanj posebno ne socialno demokratiških, in videli bodete kmalu sad novega ustanovljenega društva. S tem Vam zasije solnce blagostanja in boljše bodočnosti.

Učiteljstvu v premislek! — Terorizem, ki ga uganjajo liberalni učitelji nad svojimi drugače mislečimi kolegi, je neznosen. Na raznih učiteljskih konferencah se je že pokazalo da učiteljstvo nikakor ni voljno uklanjati se še nadalje terorizmu nekaterih nadutežev. Žalibog doslej taki pojavi niso bili organizovani. Danes lahko poročamo o veselem gibanju med našim učiteljstvom, ki kaže, da se bo dobro misleče učiteljstvo organizovalo ter res vrglo s sebe teroristično moro. Za danes rečemo le: Kdor je dobre volje, naj se pridruži!

Razstava v „Šolskem Domu“.
— Kakor vsako leto, so se tudi koncem tega šolskega leta razstavili izdelki učenk v 7 sobah v „Šolskem Domu.“ Ne bomo popisovali obširne razstave, navedemo naj tu-le toliko, v kolikor se nam zdi potrebno, podati malo sliko, da častitim prijateljem mladine in podpornikom „Šolskega Doma“.

V I. nadstropju bila so razstavljena ročna dela 2. 3. in 4. razreda deklic iz „Šolskega Doma“ v eni sobi, v drugi pa deklic „Malega Doma“. Izdelkov je bilo ogromno število razstavljenih in razgrnjenih po mizah pa razobešenih po stenah. Izdelki so bili vsi snažni, izdelani točno po učnem načrtu. Pričali so o pravilnem pedagoškem postopanju dotičnih učiteljic, kar je bilo sosebno razvidno na vajenicah kvačkanja, pletenja in križevatega šiva; ne manj na dotičnih mnogovrstnih izdelkih in na aplikacijah križevatega čiva v slovanskih slogih i. t. d.

V risarski dvorani so bile vse štiri stene in 14 risarskih miz obložene z risarijami učenk pripravljavnice za žensko učiteljsko (učiteljci: Dora markiza Obizzi, in Ana Dovgan) in dekliske-obrtno-nadaljevalne šole (učiteljica Ema Arko). Risarije so bilo izgotovljene po obrazih in po naravi različnih predmetov, kakor monogramov, listov, cvetja, metuljev, posod, sadja, orodja itd. Večina je bila prevlečena z naravnimi barvami in senčena. Posamezne risarije, kakor tudi vse skupaj, so napravile poseben utis na gledalca in kakor tudi živo prepričanje vsakogar, da so slovenske dekleta nadarjena in spretna za vsako delo — če so tako srečne, da jih vodijo pogumne učiteljice, ki umejo vzbuditi v njih čut za lepo, okusno in koristno jih voditi k delavnosti, potrpežljivosti, snažnosti in drugim čednostim, ki lepšajo žensko.

V II. nadstropju v srednji dvorani

so bila razstavljena ročna dela učenk 5. in 6. razreda. Tu so bile ženske in moške srajce, mnogo drugega različnega šivanja, kakor tudi oplikacij kvačkanja in križevatega šivanja, n. pr. prtičev, prtov, predpasnikov itd. Vsa dela so bila po učnem načrtu snažno in okusno izdelana, ter pričala o spretnosti učiteljice in marljivosti učenk.

V sobi na dvorišče so bila ročna dela učenk obeh razredov pripravljavnice za izobraževališče. Tu se je videlo izdelke kakor v prejšnji sobi z razložkom, da so bili izdelki še bolj točni in vzorno izdelani. Bilo je mnogo palikacij iz kvačkanja, križevatega šivanja itd. Na dveh oknih so bile obešene lepe zavese, ob stenah pa mnogo čedno izdelanih različnih prtičev, preprog itd.

V dvorani šole za krojenje in šivanje oblek, bilo je nastavljenih mnogo izgotovljenih oblek po najnovejšem kroju na kalapah in razgrnjenih po mizah in stenah. Tu je bilo vsakovrstnih oblek. Vse razstavljene predmete so izgotovile učenke v poslednjih 6. tednih, ker med letom so se učile učenke posebno v risanju krojenja ter se vadile v prenašanju teh na tvarino.

Med letom se je izdelalo v šoli a) za se in svoje: 76 oblek za odrasle, 25 otročjih, 30 malih predpasnikov, 10 velikih za obleči, 5 domačih oblek (Schlafrock) 50 vsakovrstnih spodnjih kril, 10 oblek z vrhno jopico in „Figaro“ b) po naročilu 36 vrhnih oblek za gospe, 12 vrhnih jopic, 8 oblek za otroke od enega do 12 leta. Skupaj toraj 262 kosov. Kar prejšnjih let ni bilo razstavljeno, bilo je letos v prvi obleki za krst in kopalne obleke za ženske. To je ogledovalcem vrlo dopadlo.

V šolski sobi umetnega vezenja in za belo šivanje so bili razstavljeni izdelki učenk te šole, in sicer: vajenice belega šivanja, belo in barvano kopanje, priproste in vezane srajce z monogrami, vajenice z enakostraničnim križevatim šivom, različni izdelki v perzijski a jour tehniki, razni predmeti z aplikacijami, pointlace, barvano in zlato vezenje in slikanje z iglo. Lepo zastavo za šempasko šolo so izdelale učenke Mozetič Zora, Mudrovčič Marija in Batistič Antonija. Krasno zastavo za ribniškega Sokola izdelale so učenke Kodolja Ivanka, Medvešček Alojzija, Rijavec Marija, Orel Marija, Vižintin Adela in Mozetič Zora. Obe zastavi imati všite slikane podobe in olepšane z okraski slikani z iglo in z zlatim vezanjem. Poslednji je na eni strani vdelen in barvan grb Ribnice na drugi pa monogram Sokola; vrh tega je z iglo slikan sokol z razprtimi peruti držeč v krempljih telovadno ročico. Ta rdeča zastava ima krasen bel trak katerega so izdelale Mozetič Zora, Mudrovčič Marija in Madon Angela ter z zlatom vezale ime kamice. Zastava je res mojstrsko izdelana v vsakem oziru. Razni predmeti so bili olepšani z tako glatkim pravilnim vezanjem, da se je zdelo kakor bi bilo vezanje iz porcelana položeno na platno, da ni bilo poznati niti.

Med razstavljenimi predmeti odlikovali so se posebno umetno izdelani predmeti učenke Mozetič Zore, po točnosti ukusu in lepoti. Prav lepi so bili razni predmeti učenk: Mudrovčič Marije, Batistič Antonije, Madon Angele in Vižintin Adele. Razstavljene so bile tudi razni leseni predmeti krožniki, škatllice itd. na katerih so bili čedno vžgani in barvani vrezi. Nekatere učenke so se vadile tudi v slikanju na steklo, ter so dosegle precej lep uspeh, kar se je videlo na steklenih ploščicah.

Raztava je dokazala, da se na tej šoli lahko in po ceni izdeluje vsakovrstno blago, in ni treba iskati drugod, kar se dobi doma. Naročniki podpirajo šolo tudi s tem, da nudijo učenkam priliko, uporabiti njih pridobljeno znanje in ročnost v izdelovanju najumetnejših del, bodisi za cerkev, dražstva bodi si za zasebnike.

Obiskovalci razstave so se o njej laskavo izrazili ter jo zadovoljno zapu-

puščali s prepričanjem, da se v zavodih „Šolskega Doma“ mladina pridno uči in skrbno odgojuje, da se v deklicah prirojene vrline na vso moč in vsestransko vzbujajo in krepe.

Blagoslovljenje zastave Slov. kat. delavske družbe v Idriji. — Krasen dan katoliško-narodne misli je bil pretečeno nedeljo dne 14. t. m. v Idriji. Ta dan je namreč blagoslovila in razvila kat. delavska družba svojo novo krasno zastavo, ob ogromni udeležbi na tej slavnosti zastopanih društev. Osem društev pa je zastopanih tudi z zastavami; med temi tudi pevsko društvo „Ljubljana“ iz Ljubljane. Sprevod v cerkev, kateremu na čelu je svirala idrijska godba, je bil naravnost impozanten. V cerkvi je govoril č. g. dr. Krek. Krasnemu govoru je po končani sv. maši sledilo blagoslovljenje nove zastave in posestrimstvo z drugimi zastavami. Po končanih obredih v cerkvi, se je sprevod pomikal po mestu in na to na vrt Didičeve gostilne, kjer je bil skupen obed. Med obedom je svirala godba na lok. Predsednik kat. del. družbe, č. g. dekan Arko je po obedu pozdravil vse udeležena društva po vrsti, kakor tudi navzočo slov. inteligenco in zastopana akademična. — V imenu društev se mu je zahvalil predsednik „Ljubljane“ g. Šturm, ki je med drugimi dejal: „do sedaj smo bili za štafazo liberalni frakariji, katera je nas vseskozi prezirala; dobrodošli smo bili le takrat, kadar je nas rabila, sicer pa odrivala, kakor znajo liberalci sploh ubogega delavca odrivati“. Barne ovacije so sledile govorniku in klici: živijo „Ljubljana“ so viharno do neli. Ob 2. uri je bil ogled rudniške žgalnice in rudnika. Ob 4. uri popoldan pa se je pričela veselica po krasnem, izbranem vsposredu. Med vsposredom je nastopilo tudi pevsko društvo „Ljubljana“ in pevski zbor kat. slov. izobraževalnega društva iz Cerkna. Stoloravnatelj je bil imenovan gospod Slavko Ravnikar, po njegovem odhodu pa dr. Pogačnik. Med presledki krasnega petja in godbe pa so se vrstili govorniki. Govorili so: Dr. Pogačnik, dr. Knavs, dr. Krek, Jakopič, Čebulj, Ravnikar in še več raznih zastopnikov delavskih društev.

Na predlog predsednika zveze kat. akademičnih društev, nabrala se je lepa svotica za Št. Jakobska narodna šola na Koroškem, ki se je ravno isti dan otvorila. — Prostor obširnega Dedičevega vrta je bil popolnoma zaseden, mnogo gostov pa ni prostora ni dobilo; tudi ostali prostori Didičeve gostilne so bili polni. Veselica se je vršila ob velikem navdušenju in dobrem razpoloženju vseh udeležencev. — Častitati je vrli slov. kat. delavski družbi, ki v Idriji tako častno napreduje, v kljub temu, da se ima v Idriji boriti proti dvema hudima nasprotnikoma: Socialnim demokratom in liberalcem. Obnašanja teh dveh strank ne moremo dovolj obsoditi, kajti obsodili ste si ta dan s svojim izzivanjem sami. Ko se je sprevod pomikal v cerkev, čuli so se klici iz vrst socialnih demokratov in liberalcev ki so stali na trgu z namenom, da bi preprečili sprevod: „Los von Rom“ in še različne druge psovke. Med temi razgrajali smo opazili tudi idrijsko liberalno inteligenco, kakor znanega Julčeta, župana Šepetavca in tudi par realnih suplentov. Liberalci! Ali je to svoboda? Soc. demokrati! Ali je to enakopravnost? — To je barabstvo! Konstatirali smo, da idrijski liberalci svobode sploh ne poznajo, in da so idrijski soc. demokrati le nekaj privesek liberalizma. — Hrabet takim surovežem. Mi pa smo pomilovali uboge zapeljance dobro plačanega Kristana. — Vkljub nakanam soc. demokratov in liberalcev se je ta slavnost izvršila v najlepšem redu, ki ostane gotovo v trajnem spominu vsem udeležencem. —

Ravnatelj na I. dr. gimnaziji v Ljubljani je postal gosp. dr. Bezjak. Kakor znano, je Nemec Proft, proti kateremu so se uprli Slovenci, odstopil pd kandidature za to mesto.

— Slovenska šola v Trstu. — Zagrebški list „Obzor“ poroča, da namerala vlada po 25 letnem odlaganju sedaj vendar le ustanoviti slovensko šolo v Trstu.

— Narodno slavlavlje v Rožu na Koroškem. — V nedeljo se je v Rožu obhajalo veliko narodno slavlavlje, položil se je namreč temeljni kamen narodni šoli pri Sv. Jakobu. Bilo je navzočega ogromno ljudstva od vseh krajev. Temeljni kamen je vložil prošt Gregor Einspieler. Posl. Grafenauer je govoril o pomenu narodne vzgoje.

— Z Vrsna. — Pretekli teden v sredo padel je s črešnje 8 letni Franc Kragelj. Prebil si je na štirih krajih glavo, poškodoval tudi črepijo, da so se videli možgani in nezavesten v krvi obležal pod zidom na katerega je padel. Dva manjša brata sta priletela domov povedati, da se je Franc ubil. V četrtek poklicali so polkovnega zdravnika iz Kobariida, ki je takoj prišel, izmil in obvezal nezvestnega dečka in ga ukazal prenesti v vojaško bolnišnico v Kobariid. Bojuje se med življenjem in smrtjo. Zahvaliti moramo ljudomilga zdravnika, ki je prišel takoj na Vrsno, dal dečku prvo pomoč, ga vzel v bolnišnico, kjer skrbi zanj kot bi bil njegov, in je za vse to odklonil vsako najmanjšo plačilo! Tudi druge bolnike pregleduje in zdravi popolnoma brezplačno. Ker odklanja sploh vsako plačilo ne moremo drugega, kakor da kličemo ljudomilemu zdravniku: Bog mu stotero povrni!

— Pot iz Kamnega do Fonov je prevzela v oskrbo vojaška oblast, ker je strateškega pomena.

— Kaj stori alkohol. — Preteklo nedeljo, dne 7. t. m. je neki tirolski domobranec kavalerist v pijanosti hudo razsekal na Miinskem pri Kobariidu nekega 15 letnega Manfreda. Zadal mu je z mečem 10 ran in mu na glavi presekal črepijo. Vsi so mislili da umrje pred zoro, pa polkovnemu zdravniku v Kobariidu se je vsled njegove spretnosti posrečilo mu rešiti življenje. Pijanega vojaka, ki je še tudi nekaj družih oseb ranil, je patrolja ob 2. po noči aretirala.

— Vojaške vaje v zvezi s črno vojsko. — Dne 1. in 2. t. m. so se vršile na južnem Tirolskem dvodnevne vojaške vaje, pri katerih je sodelovala tudi črna vojska z vsem orožjem, kot če bi bila sklicana v vojni. Vodil jih je nadvojvoda Evgen. V slučaju namreč, da bi nam Italija napovedala vojno, naša armada pa bi ne bila še pripravljena, gredo takoj v boj najbližnje posadke, finančna straža, orožništvo in črna vojska, ki dobi od države orožje. Vaje so bile jako zanimive, uporabili so vse izkušnje iz zadnje rusko-japonske vojske. Vršil se je ponočni napad na 2000 metrov visoki Cornetto. Crnovojnikov se je zbralo nenavadno veliko z ozirom na letni čas in slabe gnotne razmere, ki jih gonijo v svet ter zlasti, ker so bili sklicani šele v zadnjih trenutkih. Po gori je pokalo in grmelo, kot za časa junaka Hofarja. Crnovojniki so izvrševali največ poizvedovalno službo. — Tudi Italijani so za slučaj napada slično pripravljeni. — Znamenja govore skrivnostno.

— Umorjen kočijaž. — Pred dnevi so našli v Trstu umorjenega in oropanega kočijaža Praznika, ki je bil znan kot mož, ki si je precej prihranil, a vedno nosi denar seboj. V soboto zvečer je policija aretovala neko mlado žensko, o kateri sumi, da je bila udeležena pri umoru.

— Še en kočijaž — ubit. V Trstu so zopet našli ubitega kočijaža Antona Magoroviča. Ob 3h zjutraj v nedeljo so ga najeli trije ljudje, da jih pelje na Prosek. Zjutraj so našli potem Magoroviča na cesti pri Kontovelju ubitega. Bil je ustreljen z revolverjem. Čudno, da so se tržaški roparji zdaj spravili na izvoške.

— Nekdo je izgubil zlat prstan vreden 12 fl. Pošteni najditelj naj ga odda na policiji ali pa v našem uredništvu.

— Strela je udarila blizu Rocola v neko hišo in je vso razdejala. Kmetico Apolonico je strela tudi zadela in vso ožgala.

— Tajnost. 13. t. m. zvečer je v Pulju policija zaprla mehanika Antona Zucca, ki je bil nedavno odpuščen iz c. kr. mornariškega arzenala. O vzroku zapore se ničesar natančnega ne ve. Govori se pa marsikaj skrivnostnega.

— Veliki viharji so bili v nedeljo na Dunaju. Ta vremenska katastrofa je bila največja izza več let. Orkan je silovito divjal več ur. Tudi večerj je deževalo. Škoda na telefonskem omrežju je velika. V Berlinu je v sredo vihar vrgel v Sprevo nekega moža in neko ženo, ki sta utonila.

— Rokodelski svet iz planinskih in sudetskih deželah se vrši prih. četrtek na Dunaju.

— Delavsko [podporno društvo v Trstu praznuje dne 1. septembra 25. letnico razvija državne zastave. Ob tej tej priliki bo priredilo veliko narodno slavlavlje. —

— Nadvojvoda Leopold Salvator se je pretekli teden mudil v Ljubljani. Odsel je v petek zvečer. Občinstvo ga je pozdravilo z „Živio!“ Stanoval je v „Unionu“.

— Dolina pri Trstu. — Vodno in naravno zdravilišče je od namestnije dovoljeno, sedaj potrebujemo pa še vrlo hitro zdravnika, ki bo kopališčni in občinski zdravnik v enem, torej bo imel dvojni prihod. Kdor želi priti, naj se precej javi, kajti vsaki dan čakanja nam prinaša škodo. Natančnejša pojasnila podaja Iv. Pangerc, župan v Dolini.

J. Okič, ravnatelj.

— Morskega volka so videli zadnje čase večkrat v tržaškem zalivu in tudi blizu svetilnika. Pravijo, da je blizu 6 metrov dolg. Tako velika riba je pač — nevarna za one, ki se kopajo v prstem morju.

— Učiteljico odnesel morski volk. — V Giociana na otoku Hvaru se je v četrtek pripetil grozen slučaj. Učiteljica tamošnje ljudske šole se je na morskem obali, kopala, ko se je nakrat pojavil velik morski volk in s strelavito naglico plaval proti njej. Učiteljica se je z vsemi silami skušala rešiti se s plavanjem, a tik pred obaljo jo je pošast dohitela, nesrečnico zgrabila za nogo in ginila s svojo žrtvijo v morsk globočino. Ta strašni prizor je gledalo z obale mnogo ljudi, a pomagati niso mogli.

— S tira sta skočila v soboto po noči pri Plznu na Češkem dva vozova osebnega vlaka. Enajst popotnikov je lahko ranjenih.

— Napad na francoskega predsednika. — Dne 15. julija je francoski predsednik ogledoval čete. Pri tem je nekdo dvakrat ustrelil, ne da bi koga zadel. Sodi se in sam je izjavil napadalec, ko so ga prišli, da je streljal, ker je hotel obrniti pozornost nasč. Zaprli so tudi 40 oseb, ki so klicali: Živel 17. polk!

— Nova vrsta zločina. — V Marseilleu so ženske jako razburjene. Pojavila se je namreč cela tolpa tatov uhanov, toda lopovi niso zadovoljni samo s tem, da ropajo uhane, ampak odrežejo celo uho pri najmanjšem uporu. Prvi slučaj se je zgodil na samem v Quai du Vieux Port, kjer je neki mož ukazal neki ženi, vračujoči se z dela, naj mu da svoje zlate uhane. Naravno se je branila in skušala klicati na pomoč, a v hipu jo je spreletela huda bolečina in nezavestna je padla na tla. Ko se je zbudila, je opazila, da jej manjka levo uho. Nato je sledila cela vrsta enakih zločinov, ki se vrše vsi po istem načinu. Dobro oblečen tujec se na samotnej cesti približa dami, ki ima mogoče dragocene uhane, se odkrije in vlnudno reče: „Prosim, dajte mi svoje uhane.“ Če se ženska ne obotavlja, mirno vtakne uhane v žep in se odstrani, v nasprotnem slučaju pa se v rokah lopova zabliška majhna britev in uho je odrezano. Nekež ženski so odrezali celo obe ušesi. Mnogo žensk ne nosi iz strahu več uhanov. Policija je našla več odrezanih ušes in aretirala nekega sumljivega moža, ki je nosil pri sebi britev.

Društva.

dr Veliko veselico priredu „Slovenska Čitalnica“ v Dornbergu 21. julija 1907 na senčnatem dvorišču posoj. hiše; gostilne g. J. Dopliharja. Vpored: 1. V. Vodopivec: „Vesela družba“, 2. Slavnostni govor; 3. J. Aljaž: „Zvezda“, 4. S. Gregorčič: „Oljki“, 5. Brož: „Venec slov. pesmi“, 6. S. Sardenko: „Nagelj vene ddklici“, 7. Intermezzo; 8. „Uspomen in Beča“, 9. H. Volarič: „Divja rožica“, 10. S. Gregorčič: „Hajdukova oporoka“, 11. E. Adamič: „Da sem jaz tičica“, 12. „Čevljar“, veselo-igra v treh dejanjih. Začetek točno ob 4. uri pop. Vstopnina s sedežem I. vrste 2 K, II. vrste 1 K, III. 50 vin. Zvečer umetni ogaji. Čisti dobiček se razdeli deloma za Gregorčičev spomenik, deloma za društvo. Ker je namen plemeniti, pričakuje se obilne udeležbe.

Odbor.

dr Cekljanska podružnica S. P. D. v Cerknem blagoslovi in otvori slovesno dne 11. avg. t. l. svojo novo dozidano kočo vrh Porezna (1631 m). Prosi se vse čl. podr. S. P. D., da se glede morebitnih svojih prireditvev ozirajo na ta dan.

Loterijske številke.

13. julija.

Graz 78 76 9 32 24
Dunaj 45 85 77 30 25

Rojaki!

kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici
na Kornju št. 11.

Peter Lukman

krojaški mojster

v Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici
naznanja, da ima dobro urejeno krojačnico, ter
se sl. občinstvu v mestu in na deželi priporoča
za mnogobrojna naročila.

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Krojaški mojster

VIDROJIC

V Gorici, pod Kostanjevico št. 10,
se toplo priporoča posebno častiti duhovščini
v mestu in na deželi za obila naročila. Posebno
se priporoča za izdelovanje talarjev.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodska ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Ce-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucra, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mlijsveče prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič
& Valenčič. Žveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

6 modernih kravats ali
zavratnic (ali tudi 3
kravate in 3 zavrat-
nice) za 3 K. 6 kosov
finega raznega blaga
za 4 K pošilja po
poštnem povzetju

Fr. Steiner

Dunaj

11/3 Kraftgasse 64/4

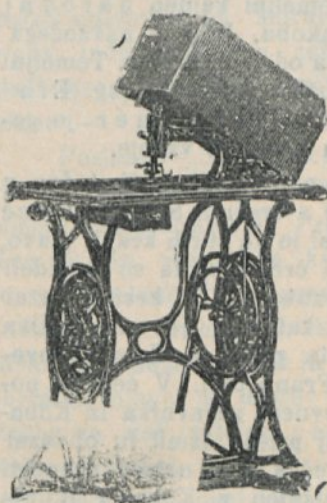
Zamena je dovoljena.

Fani Drašček,

zaloga švalnih strojev.

Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih
belih in črnih vin iz lastnih in drugih
priznanih vinogradov; plzenskega piva
»prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske«
vovarne, in domačega
steklenicah, kojega pristnost se jamc.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na
debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja
po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske
države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poš-
tena in točna. M M M M M

„Flox“

je fotografski
aparati s katerim
lahko vsak brez
znanstva fotogra-
fira Aparat do-
gotavlja podobo
(sliko) v 5 krat 7
cm in stane z
celo elegantno
kompletno op-
varo in pojas-
nilom samo 6 K.
Pošilja po poš-
tnem povzetju

H. Weis, Dnnaj
Wien, XIV/3 Se-
chshausersstr.
5/124

„NARODNA TISKARNA“

:: V Gorici, ulica Vetturini št. 9 ::

je preskrbljena z povsem novimi
črkami, okraski in finim papirjem,
ter more prevzeti vsa v ti-
skarsko stroko spa-
dajoča dela

TISKA:

* „Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila oooo	oooo Cenike
* Brošure ooo	ooo Račune
* Diplome oo	oo Vizitnice
* Pobotnice o	o Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate ooo	ooo Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvr-
šitve v moderni in okusni obliki od na-
vadnega enobarvnega do finega večbarvnega
tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji
nikake konkurence

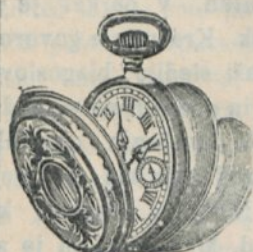
Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št 3.

Velika
iznajba.

Samo 2 gld. 55 kr velja

ravnokar iznajdena nikel rem. žepna
ura z znamko System-Roskopf Pat.,
ki teče 36 ur, z minutnim kazalom,
bliščeča, lepa in natančno idoča s 3-
letno garancijo. (Eleg. urna verižica
in 5 nakitov se zastonj pridene).

Ako ura ne ugaja, se denar vrne in
je vsak rizik izključen. Pošilja se le
proti povzetju, ali naprej poslanemu
denarju:

M. J. Holzer's Wwe
Marie Holzer

Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage
en gross, Krakau Oest. Dietelsg. 73, St.
Sebastiansgasse 26.

Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov.

Ilustrovani cenik ur, verižice, zlatih,
srebrnih in čina srebrnih izdelkov, kakor
tudi raznih godal na strojev gratis in franko.

Zastopniki se iščejo.

Slične anocene so ponarejene.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

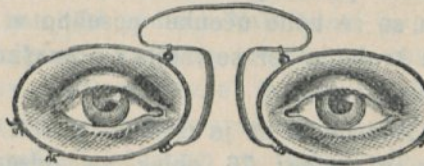
v Podgori, na ogln novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

ooo

Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
va, vinskih posod, stiskalnic itd.

Pozor!

Edino naš rojak v Gorici, optikar

I. Primožič,

na Kornju št. 13, (konec Gosp. ulice)

ma veliko zalogo optičnih izdelkov, kakor:
Raznovrstna očala, zlata in iz nikla, ste-
kla iz kristala, v vseh številkah. V zalogi
ima razne toplotere, daljnogled, baro-
metre, mikroskope, vage za vino, za žga-
nje, za špirit, livele za zidarje, mizarje
po najnižji ceni.

Izvršuje vsakovrstne poprave in iste
dostavlja na dom.

Kerševani & Čuk

GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov
za umetno vezenje (rekamiranje), katere pro-
dajava tudi na mesečne obroke. — Zaloga
dvokoles. — Mehanična delavnica
konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo ši-
valnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov

Šivalne stroje in poprave
jamčiva od 5 do 10 let.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.